

5. Οι Πολιτικοί Διοργανωτές

Αυτή η ομάδα ασχολείται με την πολιτική ζωή σε κάθε έθνος. Αντιμετωπίζουν τα προβλήματα του πολιτισμού και τις σχέσεις που υπάρχουν μεταξύ των εθνών. Η επίτευξη διεθνούς κατανόησης θα είναι ο κύριος στόχος τους. Αυτή η ομάδα μεταδίδει την «ποιότητα της επιβολής» και μια αυθεντία που δεν υπάρχει στους άλλους κλάδους αυτής της θείας ομαδικής δραστηριότητας. Αυτή η εργασία είναι σε μεγάλο βαθμό έργο της Πρώτης Ακτίνας. Θα ενσωματώσει τη μέθοδο με την οποία η θεία Θέληση εκφράζεται στην συνείδηση φυλών και εθνών. Τα μέλη αυτής της ομάδας θα έχουν πολύ ενέργεια Πρώτης Ακτίνας στον εξοπλισμό τους.

Σήμερα είναι δύσκολο να δώσουμε παραδείγματα του εξωτερικού έργου αυτής της ομάδας, καθώς η πολιτική γνώμη είναι τώρα τόσο πολωμένη και κομματική. Ωστόσο, όταν εξετάζουμε τις αρχές που περιγράφονται για αυτήν την ομάδα, τότε μπορούμε να αρχίσουμε να διακρίνουμε πιο ξεκάθαρα εκείνες τις ομάδες και τα άτομα των οποίων ο στόχος είναι να αναπτύξουν τόσο καλές εσωτερικές εθνικές σχέσεις όσο και έναν υγιή διεθνισμό που μπορεί να αντισταθμίσει την θυσία του εθνικού συμφέροντος για το συμφέρον ολόκληρης της ανθρωπίνης οικογένειας. Περιπτώ να πούμε ότι υπάρχουν πολλά παραδείγματα αυτού. Είναι ενδιαφέρον ότι μπορεί κανείς να δει το έργο αυτής της ομάδας να αναδύεται ίσως πιο ξεκάθαρα έξω από το πολιτικό ρεύμα στα λαϊκά κινήματα, καθώς και στο έργο μεγάλων διεθνών οργανισμών όπως ο ΟΗΕ, οι οποίοι, παρά τις τρέχουσες πολιτικές τάσεις, υποστηρίζουν σθεναρά το διεθνές πνεύμα ως τον δρόμο για όλη την ανθρωπίνη οικογένεια. (Απόσπασμα από *Δέκα Σπερματικές Ομάδες: Καταλύτης της Νέας Εποχής*, Lucis Trust)

Η ανθρωπότητα είναι σήμερα πιο ευαίσθητη στις ιδέες από ποτέ άλλοτε, απ' όπου και οι πολλές αντιμαχόμενες ιδεολογίες και το γεγονός ότι – για να υπερασπισθούν τα σχέδια τους – ακόμη και τα πιο δύστροπα έθνη πρέπει ν' ανακαλύψουν κάποια ιδεαλιστική δικαιολογία για να την προβάλουν στα άλλα έθνη, όταν επιδιώκουν οποιαδήποτε καταπάτηση κάποιου αναγνωρισμένου νόμου. Το γεγονός αυτό έχει μεγάλη σημασία για την Ιεραρχία γιατί καταδεικνύει το σημείο που έχει επιτευχθεί. (*Το Πεπρωμένο των Εθνών*, σελ.8)

Αν τα ανθρώπινα όντα (ακόμη και τα καλύτερα) δεν ήταν τόσο υπανάπτυκτα και τόσο επιπόλαια στην κρίση τους και στο όραμά τους, θα μπορούσαν να εισδύσουν πίσω απ' όσα συμβαίνουν στις χώρες-κλειδιά του κόσμου και να δουν τη βαθμιαία ανάδυση νέων και καλύτερων συνθηκών και την αποχώρηση των αγαπημένων μορφών που βραδέως παρακμάζουν. Η ενέργεια της Σαμπάλλα είναι ωστόσο τόσο νέα και τόσο παράξενη, ώστε είναι δύσκολο για τα ανθρώπινα όντα να τη γνωρίσουν για ό,τι είναι – η κατάδειξη της Θέλησης του Θεού με νέα και δυναμική ζωντάνια. (*Το Πεπρωμένο των Εθνών*, σελ.17)

Οι Ηνωμένες Πολιτείες της Αμερικής έχουν για ακτίνα προσωπικότητας την έκτη ακτίνα και γιαυτό οι πολλές δυσχέρειες της προσωπικότητάς τους. Απ' όπου και η ισχυρή επιθυμητική τους ζωή που τις ωθεί στη σεξουαλική έκφραση και την υλικότητα, αλλά μια υλικότητα που είναι πολύ διαφορετική από εκείνη της Γαλλίας, γιατί ο πολίτης των Ηνωμένων Πολιτειών εκτιμά το χρήμα μόνο για τα αποτελέσματα που μπορεί να φέρει στη ζωή του και για ό,τι καθιστά εφικτό.

Απ' όπου επίσης η γοργή ανταπόκριση της Αμερικανικής ηπείρου σε κάθε μορφή ιδεαλισμού, στην ανάγκη των άλλων, ακόμη και των εχθρών της, στη συμπόνια για όσους υποφέρουν και σε μια βαθιά πρόοδο προς έναν καλώς προσδιορισμένο ανθρωπισμό. Αυτό μπορεί να το ονομάζουν δημοκρατικό ιδεώδες, αλλά αληθινά είναι κάτι που προκύπτει από τη δημοκρατία και τελικά την αντικαθιστά – το ιδεώδες της πνευματικής κυβέρνησης – μιας κυβέρνησης από τους ανώτερους και πιο πνευματικούς ανθρώπους της χώρας. Απ' όπου επίσης το μη αντιληπτό εσωτερικό τους ρητό: "Φωτίζω το Δρόμο". Όλες οι ποικίλες μορφές διακυβέρνησης που επικρατούν σήμερα στον κόσμο – αφού κάνουν το μεγάλο τους πείραμα και την επακόλουθη συνεισφορά του – θα προχωρήσουν στο δρόμο της φωτισμένης εξουσίας από τις φωτεινές διάνοιες της εποχής. Η ανάπτυξη αυτή είναι βέβαιη κι αναπόφευκτη και οι ενδείξεις αυτού του γεγονότος μπορούν να ιδωθούν σήμερα από όσους έχουν μάτια για να βλέπουν και αναπτυγμένη εσωτερική όραση. (*Το Πεπρωμένο των Εθνών*, σελ.59-60)

Οι παγκόσμιες υποθέσεις και οι συνθήκες πρέπει να βασίζονται κατ' ανάγκη πάνω στο αίτημα και το σημείο εξέλιξης της μάζας της ανθρωπότητας που εργάζεται μέσω των εκλεγμένων ή επιβληθέντων αντιπροσώπων της σε κάθε χώρα. Το αίτημα αυτό μπορεί και πραγματικά επηρεάζεται, τροποποιείται και πνευματοποιείται απ' τη στάση και τη διδασκαλία των μαθητών παντού, που μπορούν να εκφραστούν κι έχουν ανθρωπιστικά ένστικτα. Αν όμως η θέληση και η γνώση των μαθητών σε όλα τα έθνη μπορούσε να καθορίσει τις παγκόσμιες υποθέσεις και να ελέγξει πλήρως την πολιτική, οικονομική και κοινωνική ζωή των ανθρώπων, θα δημιουργούσε ένα πολύ πιο σοβαρό χάσμα απ' αυτό που υπάρχει τώρα, για παράδειγμα ανάμεσα στους πλούσιους και τους φτωχούς ή ανάμεσα στις τάξεις και τις κάστες. *Θα δημιουργούσε μια διακηρυγμένη γραμμή διαχωρισμού ανάμεσα στο Βασίλειο του Θεού και στο βασίλειο των ανθρώπων.* Αυτό θα ερχόταν σε αντίθεση με την ιεραρχική πρόθεση που θεραπεύει γοργά το υφιστάμενο ρήγμα και θ' αντιστάθμιζε έτσι το έργο που έταξε να κάνει ο Χριστός πάνω στη Γη. Το σημείο αυτό παραβλέπεται συχνά απ' τους καλοπροαίρετους μαθητές. Η ανθρωπότητα είναι εκείνη που καθορίζει το πεπρωμένο της. Οι μαθητές δείχνουν το δρόμο, υποδεικνύουν το όραμα, δίνουν ένα αναγκαίο παράδειγμα και τονίζουν τα αρχαία ορόσημα. (*Μαθητεία στην Νέα Εποχή* Τόμ. II, σελ.68)

Τα πολιτικά συστήματα του κόσμου χρειάζεται να προσανατολισθούν το ένα στο άλλο· ποτέ δεν ήταν στο θείο σχέδιο ότι όλα τα έθνη και οι φυλές πρέπει να συμμορφωθούν σε κάποια πρότυπη πολιτική ιδεολογία ή να υποβληθούν σε μια γενική μορφή ενιαίας διακυβέρνησης. Τα έθνη διαφέρουν· έχουν διαφορετικές κουλτούρες και παραδόσεις· μπορούν να λειτουργούν ικανοποιητικά κάτω από ποικίλες και διαφορετικές κυβερνήσεις· μπορούν όμως ταυτόχρονα να επιτύχουν ενότητα σκοπού που θα βασίζεται σε ειλικρινή επιθυμία για την αληθινή ευημερία και πρόοδο όλων των ανθρώπων παντού. (*Μαθητεία στην Νέα Εποχή*, Τόμ. II, σελ.232)

Οι άνθρωποι γοργά αφυπνίζονται νοητικά. Όλος ο κόσμος σκέφτεται κυρίως πάνω σε γραμμές πολιτικής και σε γραμμές σύγχρονων ιδεολογιών. Ακόμη και

λαοί που για πολύ καιρό ήταν σε νάρκη, συνταράσσονται τώρα από νοητικές διαδικασίες. Αυτή η μετατόπιση της ανθρώπινης συνείδησης συνεπάγεται μια γοργή εστίαση της ανθρώπινης πρόθεσης στα νοητικά επίπεδα. Η νοητική αυτή πόλωση είναι ουσιώδης στη μαθητεία...

Οι άνθρωποι αναπτύσσουν γοργά μια κατανοούσα καλή θέληση. Ο κόσμος είναι γεμάτος από κινήματα για την ανακούφιση και την καλυτέρευση της ανθρώπινης δυστυχίας κι αυτό από μέρους μικρών και μεγάλων κοινοτήτων καθώς και σε εθνικό ή διεθνές επίπεδο. Κάτι τέτοιο μαρτυρά ο Ερυθρός Σταυρός, η UNRRA και πολλές ανάλογες και καλοπροαίρετες οργανώσεις των ανθρώπων παντού. Αυτό δε δείχνει μόνο νοητική πόλωση, αλλά και ανταποκριτικότητα στη φύση της αγάπης του Θεού· αυτές μαζί δείχνουν μια συγχώνευση και μια ευαισθησία που είναι νέες στην ανθρώπινη ιστορία και είναι εξαιρετικά ενθαρρυντικές, καθώς πιστοποιούν επιτέλους την επιτυχία της εξελικτικής διαδικασίας. (*Μαθητεία στην Νέα Εποχή, Τόμ. II, σελ.295*)

Ο βασικός τόνος της νέας εκπαίδευσης είναι ουσιαστικά η ορθή ερμηνεία της ζωής του παρελθόντος και του παρόντος και η σχέση της με το μέλλον του ανθρώπινου γένους· ο βασικός τόνος της νέας θρησκείας πρέπει και θα είναι η ορθή προσέγγιση προς το Θεό που είναι υπερβατικός στη φύση κι ενυπάρχει στον άνθρωπο, ενώ ο βασικός τόνος της νέας επιστήμης της πολιτικής και της διακυβέρνησης θα είναι οι ορθές ανθρώπινες σχέσεις και η εκπαίδευση θα πρέπει να προετοιμάζει το παιδί γι' αυτά τα δύο.

(*Η Εκπαίδευση στην Νέα Εποχή, σελ.57*)

Είναι δύσκολο για το σύγχρονο άνθρωπο να συλλάβει μια εποχή όπου δε θα υφίσταται φυλετική, εθνική ή χωριστική θρησκευτική συνείδηση στην ανθρώπινη σκέψη. Ήταν το ίδιο δύσκολο για τον προϊστορικό άνθρωπο να συλλάβει μια εποχή όπου θα υπήρχε εθνική σκέψη κι αυτό είναι καλό να το έχουμε κατά νου. Η εποχή όπου η ανθρωπότητα θα μπορεί να σκέφτεται με οικουμενικούς όρους εξακολουθεί να βρίσκεται μακριά, αλλά το γεγονός ότι μπορούμε να μιλάμε γι' αυτή, να την ποθούμε και να καταστρώνουμε σχέδια γι' αυτή, αποτελεί σίγουρα την εγγύηση ότι δεν είναι ανέφικτη. Η ανθρωπότητα πάντοτε προόδευσε από στάδιο σε στάδιο φώτισης και από δόξα σε δόξα. Βρισκόμαστε σήμερα στο δρόμο μας για έναν πολύ καλύτερο πολιτισμό απ' ό,τι γνώρισε ποτέ ο κόσμος και για συνθήκες που θα εξασφαλίσουν μια πολύ πιο ευτυχισμένη ανθρωπότητα και θα δουν το τέλος των εθνικών διαφορών, των ταξικών διακρίσεων (ανεξάρτητα αν βασίζονται σε κληρονομική ή οικονομική κατάσταση) και που θα εξασφαλίσουν μια πληρέστερη και πλουσιότερη ζωή για τον καθένα.

Θα είναι φανερό ότι πολλές δεκαετίες πρέπει να περάσουν προτού μια τέτοια κατάσταση πραγμάτων παρουσιασθεί ενεργά – αλλά θα είναι δεκαετίες κι όχι αιώνες, αν η ανθρωπότητα μπορέσει να μάθει τα μαθήματα του πολέμου κι αν οι αντιδραστικοί και οι συντηρητικοί άνθρωποι κάθε έθνους γίνει δυνατό να εμποδιστούν απ' το να στρέψουν τον πολιτισμό πίσω στις παλιές κακές γραμμές. Αλλά κάποια αρχή μπορεί να γίνει αμέσως. Η απλότητα πρέπει να είναι το σύνθημά μας, γιατί η απλότητα είναι εκείνο που θα εξοντώσει τον παλιό υλιστικό τρόπο ζωής μας. Η *συνεργατική καλή θέληση* είναι ασφαλώς η πρώτη ιδέα που πρέπει να παρουσιασθεί στις μάζες και να διδαχθεί στα σχολεία μας,

εγγυώμενη έτσι το νέο και καλύτερο πολιτισμό. Η *αγαπητική κατανόηση* που εφαρμόζεται με νοημοσύνη πρέπει να είναι το διακριτικό γνώρισμα των ομίλων με περισσότερη σύνεση και κουλτούρα, μαζί με την προσπάθειά τους να σχετίσουν τον κόσμο της έννοιας με τον κόσμο της εξωτερικής προσπάθειας – προς όφελος των μαζών. Η *ιδιότητα του Πολίτη του Κόσμου* σαν μια έκφραση της καλής θέλησης και της κατανόησης πρέπει να είναι ο στόχος των απανταχού φωτισμένων και το διακριτικό γνώρισμα του πνευματικού ανθρώπου και σ' αυτά τα τρία έχετε την εδραίωση των ορθών σχέσεων μεταξύ παιδείας, θρησκείας και πολιτικής. (Η Εκπαίδευση στην Νέα Εποχή, σελ.90-2)

“Σε τελευταία ανάλυση το κύριο πρόβλημα της παγκόσμιας διακυβέρνησης είναι η συνετή χρήση των ιδεών. Εδώ είναι που γίνεται αισθητή η δύναμη της ομιλίας, όπως ακριβώς στο τμήμα της θρησκείας ή της εκπαίδευσης γίνεται αισθητή η δύναμη του γραπτού λόγου, της τυπωμένης σελίδας. Στο πεδίο της πολιτικής οι μάζες παρασύρονται απ’ τους δημαγωγούς τους και τώρα περισσότερο από ποτέ με τη χρήση του ραδιοφώνου. Μεγάλες ιδέες βοούν ακατάπαυστα στα αυτιά του κοινού – θεωρίες για τη δικτατορία, τον κομμουνισμό, το ναζισμό, το φασισμό, το μαρξισμό, τον εθνικισμό και τα δημοκρατικά ιδεώδη. Μέθοδοι διακυβέρνησης απ’ τη μια ή την άλλη ομάδα διανοουμένων παρουσιάζονται στο κοινό, δίχως να του αφήνουν χρόνο για εξέταση ή καθαρή σκέψη. Φυλετικές αντιπάθειες διαδίδονται και προσωπικές προτιμήσεις και πλάνες βρίσκουν έκφραση, προκαλώντας την εξαπάτηση των απερίσκεπτων. Ο άνθρωπος που διαθέτει χρυσή γλώσσα, ο άνθρωπος που διαθέτει το χάρισμα να παίζει με τις λέξεις και να κραυγάζει για τα παράπονα του κόσμου, ο ταχυδακτυλουργός των στατιστικών, ο φανατικός με τη συγκεκριμένη και βέβαιη θεραπεία των κοινωνικών νόσων και ο άνθρωπος που χαίρεται ν’ αναρριπίζει τα φυλετικά μίση, βρίσκουν πάντα οπαδούς. Τέτοιοι άνθρωποι μπορούν με ευκολία ν’ ανατρέψουν την ισορροπία της κοινότητας και να οδηγήσουν μια ομάδα απερίσκεπτων οπαδών σε πρόσκαιρη επιτυχία και ισχύ ή σε όνειδος και λήθη.

“Στο σύνολο αυτού του παιχνιδιού με τις ιδέες και τη συνεχή κρούση πάνω στην ανθρώπινη συνείδηση των μεγάλων εννοιών που βρίσκονται πίσω απ’ την εξελικτική μας διαδικασία, η φυλή αναπτύσσει τη δύναμη να σκέπτεται, να εκλέγει και να δομεί ένα ασφαλές θεμέλιο. Δια της εξελικτικής παρουσίασης αυτών των ιδεών υπάρχει μια σταθερή πορεία προς μια ελευθερία σκέψης (μέσω της παλιάς μεθόδου του πειραματισμού, της απόρριψης και της ανανεωμένης προσπάθειας με συνεχώς νεότερες αντιλήψεις) που θα επιτρέψει στο ανθρώπινο γένος να δομήσει με ακρίβεια προς τα μεγάλα πρότυπα σκέψης, τα οποία υπόκεινται της εξωτερικής δομής του κόσμου μας. Οι προσεκτικές διάνοιες της εποχής γίνονται διαρκώς και πιο ευαίσθητες σ’ αυτά τα πρότυπα, έτσι ώστε ο ατομικός νους να μπορεί να τα αναγνωρίζει και να τα ανασύρει απ’ το σκοτάδι στο φως της μέρας. Μ’ αυτό τον τρόπο θα γίνουν διαθέσιμα τα αληθινά υποδείγματα, για να διαδραματίσουν το ρόλο τους στην καθοδήγηση της φυλής προς το πεπρωμένο της, προς εκείνες τις βαθύτερες αναγνωρίσεις που διαμορφώνουν τους φυλετικούς τύπους και προς εκείνη τη σύνθεση κατανόησης που θα καταλήξει σε μια πραγμάτωση της Αδελφότητας. Έτσι οι σκέψεις διαδραματίζουν το ρόλο τους και το πρόβλημα των ιδεών θα κατανοείται συνεχώς και περισσότερο μέχρι να έρθει ο καιρός που θα έχουμε

τους εκγυμνασμένους μας ενορατικούς και στοχαστές οι οποίοι θα είναι ικανοί να εργάζονται άμεσα στον κόσμο των εννοιών και να παρουσιάζουν (για χρήση της φυλής) τις υποδειγματικές ιδέες πάνω στις οποίες θα δομούν. Λέγοντας αυτό, αντιλαμβάνομαι ότι μπορεί να κατηγορηθώ για ρομαντισμό και για διάδοση του ανέφικτου· αλλά ο χρόνος θα καταδείξει την αλήθεια εκείνου που προλέγω. Η δομή του κόσμου προβάλλει από ορισμένα εσώτερα πρότυπα σκέψης και οικοδομείται πάνω σ' αυτά και αυτά τα πρότυπα σκέψης είναι εκείνα που παράγουν το σημερινό χείμαρρο πειραμάτων διακυβέρνησης σ' όλα τα έθνη. Αλλά σήμερα καμιά εκγύμναση δε δίνεται πάνω στη διαδικασία της επαφής με τον κόσμο των υποδειγμάτων και πάνω στην αληθινή ερμηνεία των ιδεών, απ' όπου και τα προβλήματα. Αργότερα, όταν η φυλή θα βλέπει το πρόβλημά της με διαύγεια, θα δρα με σοφία και θα εκπαιδεύει προσεκτικά τους Παρατηρητές και τους Διαβιβαστές της. Θα είναι άνδρες και γυναίκες στους οποίους η ενόραση θα έχει αφυπνισθεί με την εντολή μιας επιτακτικής διάνοησης· θα είναι άνθρωποι των οποίων οι διάνοιες θα είναι τόσο υποταγμένες στο ομαδικό καλό και τόσο ελεύθερες από κάθε αίσθηση χωριστικότητας, ώστε δε θα παρουσιάζουν δυσχέρειες στην επαφή με τον κόσμο της πραγματικότητας και της εσώτερης αλήθειας. Δε θα είναι απαραίτητα άνθρωποι που θα μπορούσαν να χαρακτηρισθούν σαν "θρησκευόμενοι" με την κοινή έννοια αυτής της λέξης, αλλά θα είναι άνθρωποι καλής θέλησης, υψηλής διανοητικής ολκής, με διάνοιες καλά προικισμένες κι εξοπλισμένες· θα είναι απαλλαγμένοι από προσωπική φιλοδοξία και ιδιοτέλεια, υποκινούμενοι από αγάπη για την ανθρωπότητα και από μια επιθυμία να βοηθήσουν τη φυλή. Ένας τέτοιος άνθρωπος είναι ένας πνευματικός άνθρωπος." (*Πραγματεία επί των Επτά Ακτίνων*, Τόμ. Ι, σελ. 179-181.

Η αίσθηση της ασφάλειας πρέπει να μπει σε σταθερή βάση – στη βάση της ορθής σχέσης κι όχι στη βάση της δύναμης. Οι άνθρωποι πρέπει να νιώθουν ασφαλείς επειδή ζητούν ν' αναπτύξουν τη διεθνή καλή θέληση και μπορούν να εμπιστευούνται ο ένας τον άλλο κι επομένως δεν εξαρτώνται από τη δύναμη του στρατού και του στόλου τους.

Η αναγνώριση μιας πνευματικής Ιεραρχίας που εργάζεται δια του νέου ομίλου υπηρετών του κόσμου πρέπει ν' αυξάνει σταθερά με τη μια μορφή ή την άλλη. Αυτό θα συμβεί όταν οι πολιτικοί του κόσμου και οι κυβερνήτες των διαφόρων εθνών και τα κυβερνητικά σώματα – πολιτικά και θρησκευτικά – είναι άνθρωποι με όραμα, υποκινούμενοι πνευματικά κι εμπνεόμενοι με ανιδιοτέλεια.

Η μελλοντική παγκόσμια τάξη θα είναι η αποτελεσματική έκφραση μιας συγχώνευσης του εσώτερου πνευματικού τρόπου ζωής και του εξωτερικού πολιτισμένου και πολιτιστικού τρόπου δράσης· αυτή είναι μια σαφής δυνατότητα επειδή η ανθρωπότητα στις ανώτερες τάξεις της έχει ήδη αναπτύξει τη δύναμη να ζει στους διανοητικούς και φυσικούς κόσμους ταυτόχρονα. Σήμερα πολλοί ζουν επίσης στον πνευματικό κόσμο. Αύριο θα υπάρχουν πολλοί περισσότεροι. (*Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, σελ.193)

Μια ισχυρή πρώτη ακτινική δραστηριότητα – η δραστηριότητα της θέλησης ή σκοπού – παρασύρεται σε δράση. Ο Χριστός, ως Ηγέτης των Δυνάμεων του Φωτός, εξουσιοδότησε τα Άσραμ των Διδασκάλων πάνω στην Πρώτη Ακτίνα να ενδυναμώσουν τα χέρια όλων των μαθητών στο πεδίο της διακυβέρνησης και της πολιτικής διευθέτησης σε κάθε έθνος· να φωτίσουν, αν είναι δυνατό, τα

διάφορα εθνικά νομοθετικά σώματα με όποιο μέσον είναι αναγκαίο, έτσι ώστε η δυναμικότητα των λόγων τους, η σοφία του σχεδιασμού τους και η ευρύτητα της σκέψης τους να αποδειχθεί τόσο αποτελεσματική ώστε ο “Κύκλος των Συνδιασκέψεων και των Συμβουλιών” που εγκαινιάζεται τώρα απ’ τους πολιτικούς του κόσμου, να βρεθεί υπό την καθοδήγηση (πάλι αν είναι δυνατό) Εκείνων στην Αίθουσα Συμβουλίου της Σαμπάλλα που *γνωρίζουν* ποια είναι η Θέληση του Θεού. Η ιδιοτέλεια των μικρονοϊκών στα διάφορα νομοθετικά σώματα του κόσμου πρέπει με κάποιο τρόπο να εξουδετερωθεί. Αυτό είναι το πρόβλημα. Αναρωτιέμαι αν μπορείτε να συλλάβετε τη σημασία αυτού του γεγονότος; Ανά τους αιώνες οι πολιτικοί και οι κυβερνήτες ατομικά ανταποκρίνονταν κατά καιρούς στην επιρροή αυτού του πνευματικά υπέρτατου Συμβουλίου· αλλά ήταν η ανταπόκριση του μαθητή *ατομικά*, ο οποίος εργαζόταν μόνος κι αβοήθητος κι αντιμετώπιζε (ή βίωνε) συχνά την ήττα, αν όχι συχνότερα από τη νίκη. Σήμερα με το σχεδιασμό που προωθείται τώρα σε σχέση με τις διάφορες διεθνείς συνδιασκέψεις και συμβούλια για τα οποία γνωρίζετε όλοι, η πνευματική προσπάθεια (για πρώτη φορά στην ανθρώπινη ιστορία) είναι να τους φέρει όλους μαζί, *σαν λειτουργικές ομάδες*, κάτω απ’ την άμεση κρούση της ενέργειας που κινητοποιεί κι ενεργοποιεί εκείνο τον τόπο όπου η Θέληση του Θεού είναι γνωστή και οι σκοποί της θειότητας ορίζονται και προβάλλονται. Αυτό σημαίνει ότι καθεμιά απ’ τις ερχόμενες παγκόσμιες συνδιασκέψεις (κι αναγκαστικά θα είναι πολλές) θα έχει ένα μεγαλύτερο και πιο εκτεταμένο αποτέλεσμα απ’ ό,τι θα γινόταν σε άλλη περίπτωση· σημαίνει όμως ότι οι ενεχόμενοι κίνδυνοι και η σύγκρουση των διανοιών θα είναι ακόμη μεγαλύτερη. Είναι ένα σημείο που πρέπει να έχετε κατά νου καθώς θα μελετάτε και θα διαβάζετε αναφορές απ’ τις διάφορες αυτές συνδιασκέψεις.

Μην ξεχνάτε ότι η θεία ενέργεια πρέπει να κάνει την κρούση της πάνω στις ανθρώπινες διάνοιες· οι διάνοιες αυτές είναι το μόνο διαθέσιμο όργανο – στο συνολικό τους αποτέλεσμα – δια του οποίου μπορεί να εκφρασθεί η Θέληση του Θεού· αναγκαστικά ανταποκρίνονται στα διεγερτικά κι ενεργοποιά αποτελέσματα αυτής της κρούσης κι αυτό θα εφελκύσει αποτελέσματα που ταιριάζουν στον τύπο του επηρεαζόμενου νου. Η ανταπόκριση θα είναι συμβατή με την ποιότητα και την πρόθεση αυτών των διανοιών. Όπου είναι παρούσα η καλή θέληση κι όπου υπάρχει ανιδιοτελής πρόθεση και μια πλατιά άποψη, αυτές οι ποιότητες θα ενισχυθούν και θα προικισθούν με δυναμικότητα· όπου κυβερνά η ιδιοτέλεια, όπου είναι παρών ο απομονωτισμός και η χωριστικότητα κι όπου υπάρχει πρόθεση να κερδηθούν ατομικοί κι εθνικοί σκοποί αντί για τους διεθνείς εκείνους σκοπούς που θα ωφελήσουν όλη την ανθρωπότητα, αυτές οι ποιότητες θα αποκτήσουν εξίσου ισχύ. (*Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, σελ.446-7)

Σήμερα πρέπει να προσεγγισθεί μια ισορροπία κι αυτό θα γίνει με το μέσον κάποιων φωτισμένων πολιτικών και με μια πολιτική δραστηριότητα που θα βασίζεται αυξανόμενα στο καλό του συνόλου της ανθρωπότητας κι όχι στην ωφέλεια κάποιου έθνους ιδιαίτερα. Αυτή η ισορροπία δε θα εκφράζεται με θρησκευτικούς όρους και με τη λεγόμενη πνευματική ορολογία. Θα εκφράζεται με την ομαδική εργασία, τις συνδιασκέψεις, τις Κοινωνίες των Εθνών, τα οργανωμένα κόμματα και τη νομοθεσία. Όλα αυτά θα είναι το αποτέλεσμα μιας έντονης δραστηριότητας των Διδασκάλων και των μαθητών Τους πάνω στην Πρώτη Ακτίνα της Θέλησης ή Ισχύος. Η ποιότητα του έργου τους θα είναι να εκφρασθεί η θέληση-για-το-καλό· βλέπουν τον κόσμο με ευρείς όρους. Στον

αμύητο μπορεί κατά καιρούς να φαίνονται απομονωμένοι στις δράσεις τους και πανίσχυροι στις αποφάσεις που παίρνουν και τις οποίες τότε ανακοινώνουν στον κόσμο – προς μεγάλο ερεθισμό των μικρόμυαλων κι όσων ερμηνεύουν την ελευθερία με όρους της ατομικής, μη φωτισμένης άποψής τους. Εργάζονται όμως κάτω από πνευματική διεύθυνση όπως κάθε θρησκευτικός ηγέτης κι αυτό θα αναγνωρίζεται αυξητικά. Η ιστορία θα δικαιώσει τις πράξεις τους, επειδή θα έχουν δώσει μια τάση στις παγκόσμιες υποθέσεις και στην ανθρώπινη σκέψη που θα καταλήξει σε μια πιο ευκρινή αντίληψη της αναγκαιότητας. Αυτό που κάνουν θα εφελκύσει συζητήσεις και συχνά διαφωνίες, όπως συνέβη και με τις αποφάσεις του τριγώνου των εργατών στη Γιάλτα. Αλλά είναι έτσι συγκροτημένοι που δεν αγανακτούν γι' αυτό· ξέρουν ότι οι συζητήσεις που εφελκούνται και οι κριτικές που εγείρονται θα αποκαλύψουν την ενδόμυχη μικρότητα και τα χωριστικά ένστικτα των αντιπάλων τους και – την ίδια στιγμή – θα εφελκώσουν τη συνένωση εκείνων που βλέπουν πίσω απ' τη φαινομενικά αλαζονική αρχική δραστηριότητα μια προσπάθεια να κατασταλάξουν με σαφήνεια τα ζητήματα που αντιμετωπίζει η ανθρωπότητα. (*Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, σελ.448-9)

Στον ιστορικό Μεσαίωνα και νωρίτερα οι εκκλησίες κι οι σχολές της φιλοσοφίας προσέφεραν τις κύριες λεωφόρους της δραστηριότητάς Του, αλλά σήμερα δε συμβαίνει αυτό· είναι ένα σημείο που καλά θα κάνουν να θυμούνται οι εκκλησίες και η οργανωμένη θρησκεία. Τώρα υπάρχει μια μετατόπιση της έμφασης και της προσοχής Του σε δύο νέα πεδία προσπάθειας: *πρώτο*, στο πεδίο της παγκόσμιας εκπαίδευσης και *δεύτερο*, στη σφαίρα της νοήμονος εφαρμογής εκείνων των δραστηριοτήτων που υπάγονται στο τμήμα διακυβέρνησης στις τρεις όψεις του, τη διακυβέρνηση, την πολιτική και τη νομοθεσία. Οι κοινοί άνθρωποι αφυπνίζονται σήμερα στη σημασία και την ευθύνη της διακυβέρνησης· γίνεται συνεπώς αντιληπτό από την Ιεραρχία ότι πριν μπορέσει να υπάρξει ο κύκλος της αληθινής δημοκρατίας (όπως υπάρχει ουσιαστικά και θα καταδειχθεί τελικά), είναι επιτακτικά αναγκαία η εκπαίδευση των μαζών στη συνεργατική διακυβέρνηση, στην οικονομική σταθερότητα μέσω του ορθού μερισμού και στη διαυγή πολιτική αλληλεπίδραση. Η μακρά διάσταση ανάμεσα στη θρησκεία και την πολιτική *πρέπει* να τερματισθεί κι αυτό μπορεί να γίνει τώρα λόγω του υψηλού επιπέδου της ανθρώπινης *μαζικής* νοημοσύνης και του γεγονότος ότι η επιστήμη έφερε όλους τους ανθρώπους τόσο κοντά, ώστε ό,τι συμβαίνει σε κάποια μακρινή περιοχή της επιφάνειας της γης να είναι ζήτημα γενικού ενδιαφέροντος μέσα σε λίγα λεπτά. Ο χρόνος και ο χώρος έχουν πια εκμηδενισθεί. (*Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, σελ.479-80)

Μια άλλη απάντηση στην οποία θα σας ζητούσα να στοχασθείτε, είναι ότι ο Χριστός και η πνευματική Ιεραρχία δεν παρεμβαίνουν ποτέ – αδιάφορο ποιο μπορεί να είναι το κίνητρο – πάνω στο θείο δικαίωμα της ανθρωπότητας να επιτύχει την απελευθέρωση πολεμώντας για την ελευθερία ατομικά, εθνικά και διεθνώς. Όταν η αληθινή ελευθερία θα καλύπτει τη γη, θα δούμε το τέλος της τυραννίας, πολιτικά και θρησκευτικά. Δεν αναφέρομαι εδώ στη σύγχρονη δημοκρατία που προς το παρόν είναι μια φιλοσοφία ευσεβούς πόθου, αλλά σ' εκείνη την πολιτική κατάσταση όπου θα κυβερνούν οι ίδιοι οι λαοί· αυτοί οι λαοί δε θ' ανέχονται καμιά αυθεντία στην εκκλησία ή τον ολοκληρωτισμό

οποιοδήποτε πολιτικού συστήματος ή κυβέρνησης· δε θα δέχονται ούτε θα επιτρέπουν να κυβερνά οποιοδήποτε σώμα ανθρώπων που θ' αναλαμβάνει να τους πει τι πρέπει να πιστεύουν για να σωθούν, ή ποια κυβέρνηση πρέπει να δεχθούν. Δε λέω ότι οι επιθυμητοί αυτοί στόχοι πρέπει να είναι εκπληρωμένα γεγονότα στη γη πριν έρθει ο Χριστός. Λέω ότι αυτή η στάση προς τη θρησκεία και την πολιτική πρέπει να είναι γενικά αποδεκτή σαν αναγκαία για όλους τους ανθρώπους κι ότι πρέπει να έχουν γίνει επιτυχή βήματα προς την κατεύθυνση των ορθών ανθρωπίνων σχέσεων. (*Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, σελ.617-8)

Η Ενέργεια της Θέλησης ή Ισχύος. Η έκχυση αυτής της ενέργειας, λόγω των "μικρών θελήσεων" της πλειονότητας των ανθρώπων και των αναπτυγμένων έντονων θελήσεων των τωρινών Ηγετών του κόσμου, δε θα έχει ένα τόσο ευρύ ή δυναμικό αποτέλεσμα ή επαφή όσο οι άλλες. Όμως η εισροή της θα χρησιμεύσει για να επιφέρει μια "σταθερή πρόθεση" από μέρους των πολλών να εργασθούν ακατάπαυστα για αληθινή ειρήνη και κατανόηση. Συνεπώς αυτοί οι άνθρωποι θα βοηθήσουν στο έργο της εκπλήρωσης της καλής θέλησης. Ωστόσο θα ενδυναμώσει τη θέληση των ιδιοτελών, των φιλόδοξων και των αδιάλλακτων που βρίσκονται σε θέσεις ισχύος κι επιρροής και θα δημιουργήσει αυξημένη δυσχέρεια – τουλάχιστον προσωρινά. Η σωτηρία του κόσμου και η δημιουργία της αναγκαίας ασφάλειας θα επέλθει μακροπρόθεσμα από τις μάζες των ανθρώπων παντού, σ' όλες τις χώρες· θα είναι το αποτέλεσμα μιας εντατικοποιημένης εκπαιδευτικής διαδικασίας. Προς το παρόν η ανθρωπότητα δε γνωρίζει πώς να χειρισθεί συνετά την ενέργεια της θέλησης-για-δύναμη κι αυτό εμποδίζει κυρίως την εκδήλωση της θέλησης-για-το-καλό. Η Σαμπαλλική δύναμη είναι πολύ ισχυρή για όσους είναι φυσικά ισχυρογνώμονες. Στην περίπτωση κάποιων δυναμικών ανθρώπων αυτή η ενέργεια τους προσεγγίζει άμεσα και δεν υποβιβάζεται γι' αυτούς μέσω της επαφής με την Ιεραρχία της Αγάπης· εκφράζεται φυσικά στο πολιτικό πεδίο και στο χώρο των κυβερνήσεων μέσω των ηγετών, των διοικητικών, των πολιτικών και των κυβερνητών. Όταν οι "μικρές θελήσεις" της ιντελλιγκέντσας, εκείνων που υπηρετούν το κοινό με τη μια ή την άλλη ικανότητα κι εκείνων πάνω απ' όλα που εργάζονται σε κάποια σχέση με τα Ηνωμένα Έθνη, ενισχυθούν, διεγερθούν κι εστιασθούν με καλή θέληση, η ένωση των δύο ενεργειών της Αγάπης-Σοφίας και της Θέλησης μπορεί να επιφέρει τις αναγκαίες αλλαγές στην πλανητική ζωή. Αυτό δεν είναι ένα άμεσο γεγονός, αλλά δεν είναι ένας οραματισμός του ανέφικτου. (*Η Εξωτερίκευση της Ιεραρχίας*, σελ.645)

Έρχεται η ώρα που όσοι εργάζονται υπό τον Μανού, χειραγωγώντας έθνη, κατευθύνοντας την προσοχή τους στη διακυβέρνηση και την πολιτική, παρακαθήμενοι στις συνελεύσεις του λαού, παραδίνοντας νόμους κι απονέμοντας δικαιοσύνη, θα αρχίζουν κάθε έργο τους με μεγάλα ρυθμικά τελετουργικά. Μέσω του ενωμένου ρυθμού τους και των ψαλλόμενων λέξεων θα επιδιώκουν να έρχονται σε επαφή με τη συνείδηση του Μανού και το μεγάλο κυβερνητικό Του τμήμα, φέρνοντας έτσι καθαρότερα στην πράξη την εκπλήρωση των σχεδίων Του και τη διατύπωση των προθέσεων Του. Έχοντας ευθυγραμμίσει τα σώματά τους και δομήσει το αναγκαίο χωνί, θα προχωρούν στην εργασία τοποθετώντας στο μέσο τους σαν εστιακό σημείο φώτισης ένα ή δύο ανθρώπους που θα ολόκληρη την προσοχή τους στη διακρίβωση της

πρόθεσης του Μανού και των υφισταμένων Του για το προκείμενο ζήτημα. (Επιστολές επί του Αποκρυφιστικού Διαλογισμού, σελ.201)

Μόνο μια κυρίαρχη αντίληψη μπορεί σήμερα να γλιτώσει τον κόσμο από μια πεισματική οικονομική αλληλοεξόντωση, ν' αποτρέψει την επάνοδο των παλιών υλιστικών συστημάτων, να εμποδίσει την αναβίωση παρωχημένων ιδεών και θεωριών και να τερματίσει τον αθέατο έλεγχο που ασκούν τα οργανωμένα συμφέροντα καθώς και τη βίαιη δυσαρέσκεια των μαζών. *Πρέπει να υποστηρίξουμε την πίστη στην ανθρώπινη ενότητα.* Η ενότητα αυτή πρέπει να θεωρηθεί σαν κάτι για το οποίο αξίζει ν' αγωνιστούμε και να πεθάνουμε· πρέπει ν' αποβεί το θεμέλιο για κάθε πολιτική, θρησκευτική και κοινωνική αναδιάρθρωση και ν' αποτελέσει τη βάση των εκπαιδευτικών μας συστημάτων. Η ανθρώπινη ενότητα, η ανθρώπινη κατανόηση, οι ανθρώπινες σχέσεις, η τίμια ανθρώπινη συνδιαλλαγή και η ουσιαστική μοναδικότητα κάθε ανθρώπου – αυτές είναι οι βασικές έννοιες πάνω στις οποίες μπορεί να οικοδομηθεί ο νέος κόσμος και δια των οποίων θα εξαλειφθεί ο ανταγωνισμός και θα τερματιστεί η εκμετάλλευση του ανθρώπου απ' τον άνθρωπο καθώς κι η υφιστάμενη άνιση κατανομή του πλούτου της γης. Για όσο καιρό θα υπάρχουν ακραίες καταστάσεις πλούτου και φτώχειας, οι άνθρωποι θ' αδυνατούν να εκπληρώσουν το ένδοξο πεπρωμένο τους. (Τα Προβλήματα της Ανθρωπότητας, σελ.83)

Αυτή η Αρχή της Διαμάχης είναι επίσης ενεργός σ' όλα τα ιδρύματα, ομάδες και οργανώσεις σ' όλες τις χώρες και σε κάθε τμήμα της ανθρώπινης σκέψης. Τα αποτελέσματά της είναι πρώτο, η αφύπνιση της ανθρωπότητας σε ορισμένες μεγάλες ανθρώπινες αναπτύξεις και δυνατότητες και δεύτερο, θα οδηγήσει σε μερικές βασικές απαρνήσεις όταν τα ζητήματα ιδωθούν καθαρά και το χάσμα που υφίσταται στην πραγματικότητα μεταξύ των επιθυμητών πνευματικών αξιών και των ανεπιθύμητων υλικών αξιών, γίνει σαφές. Στην πολιτική, λόγου χάρη, το δικομματικό σύστημα βασίζεται σε ορθή υπόθεση, αλλά δεν είναι προς το παρόν ικανοποιητικό σύστημα λόγω της ανθρώπινης ηλιθιότητας. Εκπροσωπεί αληθινά τις αντιδραστικές ομάδες κάθε χώρας κι επίσης το προοδευτικό κόμμα που είναι άγρυπνο στις νέες δυνατότητες· το ένα κόμμα αποβλέπει στη συγκράτηση της ζωής του πνεύματος, στην αποσαφήνιση με την παρακώλυση και στη συγκράτηση ή την παρεμπόδιση της πολύ γοργής προώθησης των ανυπόμονων και των ανώριμων· το προοδευτικό κόμμα πρέπει να αποτελείται από εκείνους που έχουν επίγνωση των περιπτώσεων και παλιών ζητημάτων και οι οποίοι είναι *πρωτοπόροι* κάθε εποχής, αν και συχνά χωρίς μεγάλη επιδεξιότητα στη δράση. Μια τέτοια σαφής διαχωριστική γραμμή μεταξύ των δύο βασικών παγκόσμιων κομμάτων δεν είναι ακόμη δυνατή, ούτε οι πνευματικές αξίες των δύο ομάδων εκτιμώνται από τις μη σκεπτόμενες μάζες. Σήμερα τα πολιτικά κόμματα είναι τόσο ιδιοτελή κι επομένως αντιδραστικά, όσο και η μάζα των ανθρώπων· το πραγματικό καλό της ανθρωπότητας δεν είναι ο στόχος του μέσου πολιτικού οποιασδήποτε ομάδας, γιατί συνήθως στόχος των προσπαθειών του είναι μόνο η δική του ιδιοτελής φιλοδοξία και η επιθυμία να διατηρήσει μια ορισμένη πολιτική ιδεολογία που θα του δώσει την εξουσία. (Πραγματεία επί των Επτά Ακτίνων, Τόμ. V, σελ.613)

Η βαρύτερη ποινή για την απόρριψη της διακυβέρνησης πρέπει να αποφασιστεί από κάποιον κατώτερο από εσάς.

— **Πλάτων**

Πρωταρχικό αντικείμενο πρέπει να είναι η εκπαίδευση των νέων μας στην επιστήμη της διακυβέρνησης. Σε μια δημοκρατία, ποιο είδος γνώσης μπορεί να είναι εξίσου σημαντικό; Και τι καθήκον πιο πιεστικό από το να το μεταδίδεις σε εκείνους που θα είναι οι μελλοντικοί φύλακες των ελευθεριών της χώρας;

— **Γεώργιος Ουάσιγκτον**

Η δημοκρατία δεν μπορεί να πετύχει, εκτός εάν εκείνοι που εκφράζουν την επιλογή τους είναι διατεθειμένοι να επιλέξουν με σύνεση. Η πραγματική προστασία της δημοκρατίας, επομένως, είναι η εκπαίδευση.

— **Φραγκλίνος Ν. Ρούσβελτ**

Η αποτυχία των προσπαθειών των κυβερνήσεων και των ηγετών να ενώσουν την ανθρωπότητα βρίσκεται σε αυτό – στο λανθασμένο μήνυμα ότι πρέπει να δούμε όλους ως το ίδιο. Αυτή είναι η ρίζα της αποτυχίας της αρμονίας. Επειδή η αλήθεια είναι ότι δεν πρέπει όλοι να βλέπουμε όλους ως ίδιους! Δεν είμαστε το ίδιοι! Είμαστε φτιαγμένοι από διαφορετικά χρώματα και έχουμε διαφορετικούς πολιτισμούς. Είμαστε όλοι διαφορετικοί! Αλλά το κλειδί αυτής της πόρτας είναι να εξετάσουμε αυτές τις διαφορές, να σεβαστούμε αυτές τις διαφορές, να μάθουμε από αυτές και για αυτές τις διαφορές και να μεγαλώσουμε μέσα και με αυτές τις διαφορές. Είμαστε όλοι διαφορετικοί. Δεν είμαστε ίδιοι. Αλλά αυτό είναι όμορφο. Και αυτό είναι εντάξει. Στην αναζήτηση της ενότητας και της ειρήνης, δεν μπορούμε να τυφλώνουμε τον εαυτό μας και να περιμένουμε να είμαστε όλοι ίδιοι. Επειδή σε αυτό, όλοι έχουμε μια υποκείμενη πεποίθηση ότι όλοι πρέπει να είναι ίδιοι με εμάς κάποια στιγμή. Δεν είμαστε σε ένα ταξίδι για να γίνουμε ίδιοι ή να είμαστε ίδιοι. Αλλά είμαστε σε ένα ταξίδι για να δούμε ότι σε όλες μας τις διαφορές, αυτό είναι που μας κάνει όμορφους ως ανθρωπίνη φυλή, και αν θέλουμε ποτέ να μεγαλώσουμε, πρέπει να μάθουμε και να μαθαίνουμε πάντα περισσότερα.

— **Γ. Τζόιμπελ Γ. (C. JoyBell C)**

Η πολιτική είναι η τέχνη του δυνατού, του εφικτού — η τέχνη του επόμενου καλύτερου.

— **Όττο φον Μπίσμαρκ**

Η σύνταξη νόμων είναι εύκολη, αλλά η διακυβέρνηση είναι δύσκολη.

— **Λέων Τόλστοι**

Καλύτερα είναι τα περιστασιακά σφάλματα μιας κυβέρνησης που ζει με πνεύμα φιλανθρωπίας παρά οι συστηματικές παραλείψεις μιας παγωμένης κυβέρνησης στον πάγο της δικής της αδιαφορίας.

— **Φραγκλίνος Ν. Ρούσβελτ**

Η σωστή λειτουργία μιας κυβέρνησης είναι να κάνει εύκολο για τους ανθρώπους να κάνουν καλό και δύσκολο να κάνουν κακό.

— **Ντάνιελ Γουέμπστερ**

Μπορώ να παραδεχτώ ότι η κυβέρνηση δεν έχει γνώση του λαού, αλλά πιστεύω ότι οι άνθρωποι γνωρίζουν λιγότερα για την κυβέρνηση. Υπάρχουν άχρηστοι αξιωματούχοι, κακοί, αν θέλετε, αλλά υπάρχουν και καλοί, και αυτοί δεν μπορούν να επιτύχουν τίποτε, επειδή συναντούν μια αδρανή μάζα, τον πληθυσμό που συμμετέχει ελάχιστα σε θέματα που τους αφορούν.

— **Χοσέ Ριζάλ (Jose Rizal)**

Η καλή διακυβέρνηση δεν εξαρτάται ποτέ από τους νόμους, αλλά από τις προσωπικές ιδιότητες εκείνων που κυβερνούν. Ο μηχανισμός της κυβέρνησης εξαρτάται πάντα από τη βούληση εκείνων που διαχειρίζονται αυτόν τον μηχανισμό. Το πιο σημαντικό στοιχείο της κυβέρνησης, επομένως, είναι η μέθοδος επιλογής των ηγετών.

— **Φρανκ Χέρμπερτ**

Καθώς η φύση αποκάλυψε κάτω από αυτό το σκληρό κέλυφος τον σπόρο για τον οποίο τρυφερότητα νοιάζεται - την τάση και την κλίση στην ελεύθερη σκέψη - αυτό σταδιακά επενεργεί στον χαρακτήρα των ανθρώπων, οι οποίοι με αυτόν τον τρόπο σταδιακά καθίστανται ικανοί να διαχειριστούν την ελευθερία. Τέλος, επηρεάζει τις αρχές της διακυβέρνησης, η οποία το βρίσκει προς όφελός της να μεταχειρίζεται τους ανθρώπους, που τώρα είναι κάτι περισσότερο από μηχανές, σύμφωνα με την αξιοπρέπεια τους.

— **Ιμάνιουελ Καντ**

Η διαφθορά είναι μοναδικά κατακριτέα σε μια δημοκρατία, επειδή παραβιάζει την πρώτη αρχή του συστήματος, την οποία όλοι μάθαμε πίσω στις ηλιόλουστες ημέρες του δημοτικού σχολείου: ότι η κυβέρνηση υπάρχει για να εξυπηρετεί το κοινό, όχι συγκεκριμένες εταιρείες ή άτομα ή ακόμη και εκλεγμένους αξιωματούχους.

— **Τόμας Φρανκ**

Το ηθικό δίδαγμα είναι ότι το σχήμα μιας κοινωνίας πρέπει να εξαρτάται από την ηθική φύση του ατόμου και όχι από οποιοδήποτε πολιτικό σύστημα, όσο φαινομενικά λογικό ή αξιοσέβαστο είναι.

— **Γουίλιαμ Γκόλντινγκ**

Ένα κόμμα τάξης ή σταθερότητας και ένα κόμμα προόδου ή μεταρρύθμισης, είναι και τα δύο απαραίτητα στοιχεία μιας υγιούς πολιτικής ζωής.

— **Τζον Στιούαρτ Μιλ**

Η εξουσία πραγματοποιείται μόνο όταν η λέξη και η πράξη δεν είναι μαζί, όπου οι λέξεις δεν είναι κενές και πράξεις δεν είναι βάνουσες, όπου οι λέξεις δεν χρησιμοποιούνται για να καλύψουν τις προθέσεις, αλλά για να αποκαλύψουν τις πραγματικότητες και οι πράξεις δεν χρησιμοποιούνται για να παραβιάσουν και να καταστρέψουν, αλλά για να εγκαθιδρύσουν σχέσεις και δημιουργήστε νέες πραγματικότητες.

— **Άννα Αρέντ (Hannah Arendt)**